

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμείαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΙΑΧΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνωνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΙΑΧΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάδα καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνεινας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

ΤΣΙΓΓΡΟΣ

ὑποψήφιος Δῆμαρχος Ἀθηναίων.

τὴ βιογραφία του μεθαίριο.

Α. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Τὸ παιχνίδι τῆς ἐκλογῆς τῶν δημάρχων θὰ παίξῃ μεταξὺ Φρεαρίτη, Σούτσου καὶ Κυριακοῦ.

Αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἔχουν τὰ μεγαλειότερα κεφάλαια στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ὁ ἕνας θὰ τοὺς φάῃ.

Γιὰ τὸ Σούτσο ἔχω μιὰ ἰδέα. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε πολλὴ κολός, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ μεγάλη του καλωσύνη οἱ ἄλλοι ὀφελούνται.

Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο δὲν τὸν βοηθάει. Κάθε ἕνας θέλει νὰ κἀνῃ τὸ δικό του.

Τοῦ κτεθαίνει μιὰ καλὴ ἰδέα στὸ κεφάλι, οἱ ἄλλοι, οἱ δημοτικοὶ συμβούλιοι τοῦ τὴ χαλοῦνε.

Ὡς πρὸς τὴ κλεΐα, δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ὁμολογήσωμε ὅλοι μας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν κλέφτει, διότι καὶ περιουσία δική του ἔχει καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πῆρε καὶ ἀπὸ τὴ γυναῖκά του ἄλλη τῆση. Ὡς πρὸς τὴ καρδιά του, οἱ πολῖται οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ζέρουν καλλίτερα ἀπὸ μένα.

Δὲν καὶ τὸ ἔλεγχ καὶ γὼ πρῶτος, πῶς αὐτὸς ἔφερε τὸ τύρο πέρισι, μὲ τὰ Βαγτηρίδια τοῦ Κεφαλαριοῦ.

Αἱ δὲν μοῦ λέτε σὰς παρακαλῶ, ὁ Σούτζος ἦτανε ψαρὰς νὰ πῆῃ νὰ μαζέψῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ αὐτὰ τὰ ἀόρατα βραχτιρίδια, καὶ νὰ τὰ ρίξῃ μέσα στὸ Κεφαλάρι;

Ἐφέρετε πολλὴ καλὰ, ὅτι ἐμεῖς οἱ ρωμνοὶ, ὅταν θέλωμε νὰ κακολογήσωμε ἕνα ἄνθρωπο, τοῦ λέμε πῶς ἔβανε φωτιά καὶ στὸ πηγάδι.

Ὅλα τὰ στραβά ψωμιὰ ὁ Σούτζος μᾶς τᾶκανε. Ὁ Σούτζος μᾶς εὐγανε τὰ μάτια, ὁ Σούτζος μᾶς ἔφερε τὰ βραχτιρίδια, ὁ Σούτζος μᾶς πέθανε, ὅλα ὁ Σούτζος τᾶκανε.

Ἄλλὰ σὰς παρακαλῶ τὸν Σούτζο παιὸς τὸν εὐγανε Δῆμαρχο;

Σαῖς!

Δοιπὸν μπορεῖ νὰ σὰς πῶ μὲ μιὰ λέξι, φτοῦ στὰ μούτρα σας, ἂν θελήσετε τὴν νὰ τὸν μαυρίσετε.

Τὴν κутταζετε καλὰ, δικθόλοι, ποῦ θὰ ρίξετε τὸν ψόφο σας, γιὰ νὰ μὴ μοῦ λέτε μεθαίριο ὅτι πῆρα παραδες καὶ σὰς γέλασα. Εἶπα σὲ σπῖτι πολιτικῶν δὲν πατῶ, καὶ ἔχετε τὸ δικαίωμα ἅμα μὲ δῆτε νὰ μὲ πιάσετε μὲ τὰ λεμόνια.

Κύριε Καλλιγᾶ,

μὲ τὸ μεγάλο κεφάλι, ἔλα νὰ στὸ μικρῖνω γὼ λιγάκι, γιὰτὶ ἡ κλάβα σου μ' ὄλα τὰ πολλὰ μυαλὰ πούχει μέσα, φαίνεται νὰ ἔχη κλουβιάνη.

Γυρεύεις φόρους γιὰ τὸ ἰσοζύγιο τοῦ προϋπολογισμοῦ; Πάει καλὰ.

Ἄλλὰ αὐτοὶ οἱ κύριοι ποῦ χρωστοῦν καθυστερούμενα στὸ δημόσιο, καὶ τὰ ὀπῖα ἀνεβαίνουν σὲ διακόσια μυλιούνια τῶν ἑκατεμυριῶν, γιὰτὶ, παρακαλῶ σε, δὲν βιάζονται νὰ τὰ ζεπληρώσουν δόσεις δόσεις;

Γιὰτὶ ἔχουν μέσα;

Γυρεύετε νὰ κάνετε δάνειο 500 μυλιούνων γιὰ νὰ σηκώσετε τὴ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία, γιὰτὶ νὰ κάνετε δάνειο καὶ νὰ μὴ καταδιώξετε τοὺς ὀφειλέταις τοῦ Δημόσιου;

Γιὰτὶ μᾶς βάνετε φόρους ἀπάνω στοὺς φόρους, ἀφοῦ ἔχετε στὰ χέρια σας μυλιούνια χρωστούμενα;

Διότι ὅλοι οἱ κύριοι φιλοπάτριδες βουλευτικὶ ἀντιπολιτευόμενοι καὶ συμπολιτευόμενοι εἶνε χρωστοὶς τοῦ Δημόσιου καὶ κάνετε τὸν στραβό.

Πατέρες τοῦ ἔθνους εἶνε αὐτοὶ ἢ κλέφταις;

Ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ σπουδαίου ζήτημα ἔχω καὶ ἕνα ἄλλο πῖὸ σπουδαιότερο.

Αὐτὰ τὰ κερατομοναστήρια ποῦ ἔχουν μυλιούνια περιουσία τι τὰ φυλάς;

βαπόρι μαζί με τόσους επιβάτας. Τὰ καλύτερα μεθύριο, γιατί εἶνε γουσταζό, σὸ νὰ παίξῃ κἀνεὶς μετ' τῆ ζωῆ τῶν ἀνθρώπων. Ἐγὼ καὶ ἀπογοραζῶ τῶν παθόντων.

Στὸ ζυθοπωλεῖον Ἐυτυχία

ποῦ εἶνε στὸ δρόμο τοῦ Μιαούλη στὸ σπίτι τοῦ Παναγιωταροῦ γίνεται χορὸς μετ' μανταφιόρες. Φτείνια καὶ περιποιήσις, καὶ κατὰ κομμάτια, ἄντε ντε. Πηγαίνετε αὖριον.

Βρὲ ἄδερφε, κητολάδατε τίποτα ; Μ' αὐταῖς τῆς εἰδοποιήσις κωντεύουν νὰ με κάνουν ρουφιάνο. Δὲν ξαναβάζω.

Μ' αὐτὴ τῆ ζουγραφιά ἤθελα νὰ παραστήσω πὼς κατέβαινον ἡ γυναῖκες ἀπὸ τῆς καρότσαις καὶ μᾶς δείχνουν τῆς γάμπαις τους, ἀλλὰ ὁ ξυλογράφος μου γιὰ εὐκολία τοῦ τὴν ἔκανε κουλουβάχατα, οὔτε καρρόστα ὑπάρχει οὔτε διάολος, ὥστε ἀπορεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια πᾶς τὴν ἔκαναν στὸν ἀέρα νὰ περπατῇ.

Ἡ κυρία Μανταφιόρα ἐτοιμάζεται γιὰ τὸ χωρὸ τοῦ Μελλά. Δὲν εἶνε ὄρατα.

Κάθε λογάκι τῆς ἔσταζε μέλι, καὶ ἄμα ἔκλυε τὰ μάτια τῶν ἄλλων σούκαρε μετ' τὸ στόμα τῆς ἑνα σῆμα, ποῦ ἦτανε σὰν νὰ πούλεγε: ἔλα νὰ σὲ φιλήσω πολὺ ὅσο ἀλλὰ, οὐμειγαὺ Τρέλενε ἄνθρωπο.

Καὶ ντυνότανε τὸ διαλοκόριτσο μ' ἑνα γουστο, πούλεγε πὼς ἦτανε φιγουρίνη νὰ τὸ πάρῃ ἡ Διζιέ. Ἄπὸ τὸ πᾶς ἔδωκε τ' ἀδέρφια τῆς πάλι ἦτανε διακολανθρώποι ποῦ μπορούσαν νὰ κηλιγώσουν καὶ τὸν ψίλλο.

Πῆραν λοιπὸν τὸν Μπούρμπουλά μᾶς μιὰ γιορτὴ νὰ τοῦ κάνουν τραπέζι στὸ σπίτι. Πρέπει νὰ ποῦμε καὶ τὴν ἀλήθεια, ὅτι τοῦ χρωστοῦσαν δυὸ τρεῖς χιλιαδούλιας καὶ ἤθελαν νὰ τῆς μπατάρουν μετ' τὸ γάμο τῆς ἀδελφῆς τους.

Ἄμα τὸν πῆσαν στὸ σπίτι ἔκλιναν πὼς εἶχαν δουλειὰ μικρὴ, τοῦ ζήτησαν παρντόν καὶ τὸν ἄφησαν μονάχο μετ' τῆ ἀδερφή τους, ἡ ὁποία τὸν πλησίωσε καὶ ἀκούαπνε ἀπάνω στὴ καρέκλα τοῦ τὴν ὥρα ποῦ κείνος ἔπιανε νὰ διαβάσῃ ἑνα βιβλίο καὶ τοῦ εἶπε μ' ὄλη τῆς τῆ ζυπονάδα τοῦ εἶπε. Τί τοῦ εἶπε, θὰ σὰς τὸ πᾶ μεθύριο.

Ὁ Καλλιγᾶς πάει στὴ βουλή με νέους φέρους.

Τὸ τρελοκόριτσο ἡ Περμαθούλα μετὰ ἰδιετέτερα στὸν Μπούρμπουλα.